

அம்பேத்கரை அவமதிக்கும் நீதிமன்றங்கள்!

பிராமண சங்க மாநாடுகளில் பங்கேற்று உரையாற்றுவார்கள் எல்லாம் நீதி வழங்கினால், என்ன மாதிரியான தீர்ப்புகள் வரும் என்பதற்கு, சென்னை உயர்நீதி மன்றம் வழங்கி யிருக்கும் சமீபத்திய தீர்ப்பு உதாரணமாக அமைகிறது. பல போராட்டங்களால் கிடைத்த ‘இட ஒதுக்கீடு உரிமை, மக்கள் நலத்திட்டங்கள் போன்ற முன்னெடுப்புகளால்தான் சாதிய வன்முறைகள் நடைபெறு கின்றன’ என்பது போன்ற

வரிகள், சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்டு சொல்லப்படுகையில் சட்ட மாமேதை அண்ணல் அம்பேத்கரை நீதிமன்றங்கள் புறக்கணிக்கத் தொடங்கிவிடுகின்றன. நீதி அற்ற ஒருவர், பேசும் அநீதி நிறைந்த வார்த்தைகள் இவை. தந்தை பெரியார், அண்ணல் அம்பேத்கர் போன்ற நம் சமூகநீதித் தலைவர்கள் போராடி வென்ற உரிமைகளை அவமதிக்கும், இது போன்ற நீதிமன்றச் செயல்பாடுகளை விவாதிக்கும் விதமாக ‘சமூக அறிவியல் பேரவை’, ‘அம்பேத்கரை அவமதிக்கும் நீதிமன்றங்கள்: நாம் என்ன செய்யப் போகின்றோம்?’ என்ற தலைப்பில் ஒரு கருத்தரங்கை ஏற்பாடு செய்துள்ளது. புதன்கிழமை (இன்று) மாலை 6:30 மணி அளவில் ஆழ்வார்பேட்டை கவிக்கோ மன்றத்தில் இந்த நிகழ்வு நடைபெறுகிறது.

நீதிமன்றங்களும் நம்மைக் கைவிடும்போது, நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்ற கேள்வி அவசியமாகிறது.

..பள்ளாஷ்பேக்

இராமதாஸ்

முகச்சுவரத்துக்குப் பின் புகைப்படம்!

1962-ஆம் ஆண்டு விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்துவதாக கழகம் அறிவித்தது. போராட்டத்தையொட்டி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் கைது செய்யப்படலாம் என்று கருதி, முன்கூட்டியே காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள அண்ணாவின் இல்லத்தில் ‘மாலை முரசு’ நிருபராக இருந்த நானும் புகைப்படக் கலைஞர் அப்துல் காத்தும் காத்திருந்தோம். அப்போது அண்ணா அவர்களுடன் புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்ள ஆசை ஏற்பட்டது. தயங்கியவாறு அண்ணாவிடம் கேட்டபோது “நான் சவரம் செய்யாமல் இருக்கிறேன். மாலையில் எடுத்துக் கொள்ளலாம்” என்றார். அதேபோல மாலையில் சென்றதும், வாயில் படியில் நாற்காலி போட்டு அவருடன் புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டோம். மறுநாள் அண்ணா கைது செய்யப்பட்டார்.

-இல.இராமதாஸ், திருவான்மியூர், சென்னை.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல்: youthwing@dmk.in

கருவூலம்

மாபெரும் வெற்றி!

1971-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில், கழகம் 203 தொகுதிகளில் போட்டியிட்டு, 184 தொகுதிகளில் வரலாறு காணாத வெற்றிபெற்றது. அதுவரையில், எந்தக் கட்சியாலும் முறியடிக்க முடியாத சாதனையை நிகழ்த்தி, தனிப் பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சி அமைத்தது கழகம். முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் இரண்டாவது முறையாக முதலமைச்சராக அரியணை ஏறினார். பேரறிஞர் அண்ணா இல்லாமல், கலைஞர் சந்தித்த முதல் தேர்தல் இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எல்லோருக்கும் எல்லாம்

ச.விஜயபாஸ்கர்

2

அநீதிக்கு எதிரான நீதியின் குரல்!
அதன் சட்ட வடிவமாம் இட ஒதுக்கீடு
குறித்த வரலாற்றைப் பேசும்
எல்லோருக்கும் எல்லாம்!

இன்றைய கல்வியின் பழங்கால வடிவம் தவமிருத்தல். பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே தவமிருத்தல் எனும் தர்மம் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களுக்கு, கல்வியறிவு இருந்ததால் நிர்வாகப் பதவிகளையும், மன்னர்களின் அரசவையில் அமைச்சர் பதவிகளையும் வகித்து வந்தனர். பிராமணர்கள் பெற்ற கல்வி அவர்களின் ஆதிக்கத்துக்கு வழி வகுத்தது.

இந்த நிலை, மன்னராட்சி காலத்தில் மிக உச்சமாக தொடர்ந்தது. கல்வி, ஆட்சி, அதிகாரம், கோவில் நிர்வாகம் என எங்கும் எதிலும் பிராமணர்களின் ஆதிக்கம்தான். தென்னிந்தியாவின் மிகச்சிறந்த மன்னராகத் திகழ்ந்த திப்புசுல்தானின் அரசவையில் கூட, பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கம் நிலவியது.

கிழக்கிந்திய கம்பெனி என்ற பெயரில் வணிகம் செய்யும் நோக்குடன் இந்தியா வந்த ஆங்கிலேயர்கள், மெல்ல மெல்ல ஒவ்வொரு பகுதியாக வென்று ஒட்டுமொத்த இந்தியாவையும் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினர். இந்திய மக்களுக்கு கல்வி அளிக்கும் பொருட்டு, கொல்கத்தாவிலும் வாரணாசியிலும் கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டன. ஆங்கில அரசின் நிதி

பூலேவின் அறைகூவல்!

உதவியோடு இவ்விரண்டு கல்லூரிகளும் செயல்பட்டன. வாரன் ஹேஸ்டிங் பிரபுவால் 1780-இல் உருவாக்கப்பட்ட கல்விக்கொள்கை, 1835-ஆம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களால் பின்பற்றப்பட்டது.

இந்திய மக்களுக்கு கல்வி அளிப்பது தொடர்பான அனைத்து கூறுகளையும் ஆராய்ந்து அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க அமைக்கப்பட்ட பொதுக் கற்பித்தல் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட மெக்காலே, 8 மாதங்கள் இந்தியக் கல்வியின் நிலையை

ஆராய்ந்து, இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தில் 1835-ஆம் ஆண்டு தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்.

மெக்காலே சமர்ப்பித்த கல்விக்குறிப்பை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொண்டு ஆங்கில இலக்கியம், அறிவியல் போன்ற பாடங்கள் இந்தியர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் கல்வி பரவலாக்கப்பட்டது என்று முழுமையாகச் சொல்ல இயலாவிட்டாலும், மிகக் குறைந்த மக்களேனும் கல்வி கற்கும் நிலை ஏற்பட்டது. நவீனக் கல்வி கற்ற ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பினர், பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்தைக் கேள்வி கேட்டனர். பெரும்பான்மையான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கல்வி உரிமை, வேலைவாய்ப்பு உரிமைக்கான அறவழிப் போராட்டங்களைக் கையில் எடுக்க வைத்தது.

அவர்களில் முதன்மையானவர் மராட்டியத்தில் பிறந்த ஜோதி ராவ் பூலே. மெக்காலே கல்வித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்ட போது ஜோதி ராவ் பூலேவுக்கு வயது 8. கிறித்தவ மிஷனரிகளால் பூனாவில் தொடங்கப்பட்ட மராத்திய பள்ளியில் படித்த ஜோதி ராவ் நன்றாகக் கற்றுத் தேர்ந்திருந்தார். பள்ளிப் படிப்பு சமத்துவ உணர்வை ஜோதி ராவ் பூலேவிடம் உருவாக்கியது. தான் கற்ற கல்வியை மற்றவர்களுக்கும் கற்றுத் தரவேண்டும் என்ற உணர்வு பூலேவிடம் மேலோங்கியது. அதன்படி, 1848-இல், ஜோதி ராவ் பூலே ஒரு பள்ளி தொடங்கி, கல்வி மறுக்கப்பட்டிருந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, குறிப்பாக, பெண்களுக்குக் கல்வி கற்றுத் தர ஆரம்பித்தார்.

தர்ம சாஸ்திர விதிகளின்படி குத்திரர்களுக்கு கல்வி கற்கும் உரிமை இல்லை என்பதை உடைத்த பூலேவுக்கு எதிர்ப்புகள் கிளம்பின. இதனைக் கண்டு அஞ்சாத பூலே, “என்னைப் பின்பற்றுவங்கள், இனியாவது தடுமாறாதீர்கள், மனுவின் கட்டளைகள் ஒழியட்டும், கல்வி உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும். நம்பிக்கை கொண்டு என்னைப் பின்பற்றுங்கள்” என்று மனுதர்மம் வகுத்த பிறப்பின் அடிப்படையிலான ஏற்றத்தாழ்வை ஒழிக்க அறைகூவல் விட்டார்.

...குரல் ஒலிக்கும்

ர.பிரகாசு

2

திராவிட இயக்கம் பயன்படுத்தும்
ஆயுதங்களில் மிக முக்கியமானது மாநாடு.
அந்த மாநாடுகளின் வரலாற்றை வாரம்
ஒன்றாக வாசிப்போம்...

“ஓர் அடிமைக்கு அவன் அடிமை என்பதை முதலில் உணர்ந்து, பிறகு அவன் தானாகவே கிளர்ந்து எழுவான்” என்றார் புரட்சியாளர் அம்பேத்கர். பிறப்பின் அடிப்படையிலான பாடுபாடுகளால் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த மக்களிடம் பேசிப் பேசி, எழுதி எழுதி, அடிமை விலங்கு தகர்ந்து போக பாடுபட்ட இயக்கம் திராவிட இயக்கம். மக்களிடம் உரையாடுவதற்கு, திண்ணைப் பிரச்சாரங்கள், தெருமுனைக் கூட்டங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள், மாநாடுகள் என எண்ணற்ற வழிமுறைகளைக் கையிலெடுத்தது திராவிட இயக்கம். அதில் என்றைக்கும் தனிச் சிறப்புக்குரியவை ‘மாநாடுகள்’.

தமிழ்நாட்டு மக்களை ஒரு பெருந்திரள் அரசியலுக்குள் இழுத்து வந்தவை இந்த மாநாடுகள்தான். அந்த மாநாடுகளின் வரலாற்றை, திராவிட இயக்கத்தின் முன்னோடியான நீதிக்கட்சியின் முதல் மாநாட்டில் இருந்து தொடங்குவதே பொருத்தமானது. 1916-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட நீதிக்கட்சி, குறுகிய காலத்திலேயே மக்கள் செல்வாக்கைப் பெறத் தொடங்கியது. கல்வி, வேலைவாய்ப்பில் பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் நிலையை எடுத்துரைக்கும் விதமாக, 1917-ஆம் ஆண்டின்

இறுதியில் கோவை, ஆந்திரா, இராயலசீமா, நெல்லை, சேலம், சென்னை ஆகிய பகுதிகளில் ‘பார்ப்பனரல்லாதோர் மாநாடு’ என்ற பெயரில் தொடர் மாநாடுகளை நடத்தியது. இந்த மாநாடுகளின்போது தான் நீதிக்கட்சியின் ‘திராசு சின்னம்’ பொறித்த சிவப்புக் கொடிகள் நாடெங்கும் பறக்கத் தொடங்கின.

அவற்றில் முதல் மாநாடு கோவை ஓப்பணக்காரத் தெருவில் இருந்த நாடகக் கொட்டகையில் 1917-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 19, 20 ஆகிய 2 நாட்கள் பனகல் அரசர் தலைமையில் நடைபெற்றது. ‘இந்த மாநாட்டைக் கூட்டியிருப்பவர்கள் தேசத்துரோகிகள், பிற்போக்காளர்கள், கெட்ட எண்ணத்துடன் கூட்டியிருக்கிறார்கள்’ என்றெல்லாம் இன எதிரிகள் வதந்தி பரப்பினர். ஆனால், மக்கள் கூட்டத்தால் நாடகக் கொட்டகை நிரம்பியது.

நீதிக்கட்சியின் முன்னோடித் தலைவர்களான

டி.எம்.நாயர், சிறுதேசனார், பனகல் அரசர் உள்ளிட்டோர் இந்த மாநாட்டில் சிறப்புரையாற்றினர். மொத்தம் 11 தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. நீதிக்கட்சியின் நோக்கத்தை விளக்கி, இந்த மாநாட்டில் பனகல் அரசர் ஆற்றிய விரிவான உரை வரலாற்றில் மிக முக்கியமானது.

“ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் மட்டுமே முன்னேற்றமடைவது முன்னேற்றம் இல்லை. எல்லா சமூகங்களும் சம அந்தஸ்தும், சம சந்தர்ப்பங்களும் பெற வேண்டும். நமது இயக்கம் அந்த இலட்சியத்தை முன்னிறுத்தியே தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்றார். அந்தப் பிரகடனம்தான் இன்றைக்கும் “எல்லோருக்கும் எல்லாம்” என்ற திராவிட மாடலாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. அதனால் முதல் மாநாடே இன எதிரிகளுக்கு மிகப்பெரிய அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது.

...கூட்டம் திரளும்

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

416

எழுத்து:
கோவி.லெனின்
ஒவியம்:
கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்